

ת.צ.

בבית המשפט השלום

בהרצליה

אושר כהן ת.ז. 065629628

בעניין שבין:

מרחוב יאיר 32, רמת גן

ע"י ב"כ עוה"ד אסף כהן

מרחוב ויצמן 72, תל אביב 6230801

טל: 077-3305520 ; פקס: 03-6206318

המבקשת

(התובעת)

נגד

הוס סנטר (עשה זאת בעצמך) בע"מ

ח.פ. 520038480

מרחוב טוליפמן 7

ראשון לציון

המשיבה

(הנתבעת)

מהות התובענה: כספית, צו עשה.

סכום התביעה האיש: 69.9 ₪.

סכום התביעה הקבוצתי: בלתי ניתן להערכה.

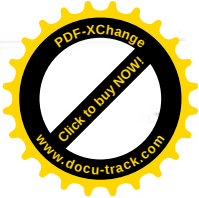
בקשה לאישור תובענה כייצוגית

בהתאם להוראות חוק תובענות ייצוגיות תשס"ו – 2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות") מתכבד המבקש להגיש בקשה לאישור תובענה כייצוגית.

כל ההדגשות אינן במקור אלא אם נאמר אחרת.

פתח דבר:

המשיבה היא חברה שמוכרת אביזרים לבית ולגינה. המשיבה גם מפעילה אתר אינטרנט בכתובת <https://www.homecenter.co.il> שגם באמצעותו היא מוכרת את מוצריה לקהל הרחב. המשיבה היא מהחברות הבולטות ומובילות בתחומה והיא מפעילה סניפים רבים בכל רחבי הארץ.

בין יתר המוצרים אותם מוכרת המשיבה, היא מוכרת גלגלות מסוגים שונים הכוללות צינור מים לגינה/מרפסת (להלן: "הגלגלות"). ואולם, למרות שרשום על גבי אריזתן של רוב סוגי הגלגלות שהערכה הנרכשת כוללת החיבורים הדרושים, בפועל המשיבה מסתירה שלא נית לחבר את הגלגלת לברז המים ולעשות בה שימוש אלא אם רוכשים מהמשיבה צינור נוסף בעלות נוספת משמעותית.

ודוק, לא רק שרשום על האריזות שהגלגלות כוללות את החיבורים הדרושים אלא שברור שהצרכן שרוכש את הגלגלת מצפה ומאמין שיתאפשר לו לעשות במוצר שרכש את השימוש שלמטרתו הוא נרכש, מבלי שיידרש לרכוש לצורך זה אביזרים "משלימים" נוספים – לבטח לא כאלה שעלותם משתווה ל – 20% ממחירה של הגלגלת.

לפיכך, מוצע להגדיר את הקבוצה באופן הבא:

כל לקוחות המשיבה שרכשו ממנה גלגלת עם צינור מים¹ ולא עשו בה שימוש בשל חוסר האפשרות לחברה לברז המים ו/או שנאלצו לרכוש מהמשיבה (או מכל גורם אחר) צינור/מתאם נוסף על מנת שיתאפשר להם לחבר את הגלגלת לברז המים.

העובדות:

1. המבקשת אזרחית ותושבת ישראל מתגוררת בבית פרטי בכתובת אשר בכותרת.
2. ביום 5.6.20 הגיעה המבקשת אל סניף המשיבה בעיר בני ברק במטרה לרכוש מספר מוצרים. בין יתר המוצרים שנרכשו, רכשה המבקשת גלגלת מסוג "מיני" (15 מטר) ושילמה עבורה את הסך של 99 ₪.
- א' החשבונית מיום 5.6.20 מצורפת כנספח א'.
3. כך נראית אריזת הגלגלת:

¹ מהסוגים: "גאלקסי", "מיקרו", "reels", "gardsmith", "מיני 10 מטר", "מיני 15 מטר", מיני 20 מטר, "מיני 25 מטר", "עם מנגנון החזרה", "מיקרו 10 מטר צינור 5/16", "מיני 10 מטר" ו – "LHK11-30M" (תמונות בנספחים ד' – ה' להלן).

- 4 עיינינו הרואות, על גבי האריזה נרשם במפורש כי **"הערכה כוללת"** בין היתר: **"חיבורים מהירים"**. ממילא המבקשת סברה כי כך גם יהיו פני הדברים: כל החיבורים הדרושים לשם עשיית שימוש בגלגלת כלולים במוצר שרכשה.
5. מבלי לגרוע מהאמור ובבחינת למעלה מן הצורך יאמר, כי גם ללא הכיתוב האמור ברי שהצרכן מצפה ומאמין שיתאפשר לו לעשות את השימוש הרגיל במוצר שרכש, מבלי שיחוייב לרכוש מוצר "משלים" נוסף.
6. כך היה בהקשרה של המבקשת, אשר גם קראה את שרשום על האריזה וגם הניחה את המובן מאליו לפיו יתאפשר לה לעשות שימוש במוצר שרכשה.
7. לאחר שובה לביתה ניסתה המבקשת לחבר את הגלגלת לברז הגינה שבביתה אך לא הצליחה. לפיכך, ביום 16.6.20 פנתה המבקשת בשנית אל סניף המשיבה. אז הובהר לה כי על מנת שיתאפשר לה לחבר את הגלגלת לברז המים ולעשות שימוש בצינור שמגולגל עליה, חובה ליה לרכוש צינור נוסף הכולל מתאמים בשני צדדיו שאת צדו האחד יש לחבר לברז המים ואת צדו השני יש לחבר לגלגלת (להלן: **"הצינור הנוסף"**).
8. עלות הצינור הנוסף עמדה על הס' של 19.9 ₪ - 20% מ לות הגלגלת!
9. בלית ברירה המבקשת רכשה את הצינור האמור.
- ב' החשבונית מיום 16.6.20 מצורפת כנספח ב'.
10. היות והמבקשת הופתעה מאוד מתשובת נציג המשיבה היא ביקשה לברר עימו הדברים. במענה לפניית המבקשת, הבהיר לה נציג המשיבה כי א אחת מהגלגלות שאותן מוכרת המשיבה לא כוללת את האפשרות לחברה לברז המים, וכי על מנת שניתן יהיה לחברן לברז המים ולהשתמש בהן, הכרחי לרכוש את הצינור הנוסף:
- דוברת: תראה, אני קניתי את הגלגלת מיני ה-15 מטר הזאת שכתוב שהיא כוללת את הצינור גן, אבל כתוב שיש פה את כל החיבורים ואני לא, חסר לי חיבור לברז עצמו
- דובר: חיבור לברז זה לא מגי ס חיבור לברז.
- דוברת: ויש גלגלת אחרת שכן מגיע:
- דובר: א גלגלת לא באה עם חיבור לברז
- דוברת: אף גלגלת אצלכם היא בלי חיבור, או-קי, כי היה כתוב שזה כולל את כל החיבורים.
- החיבורים מהירים.

- דובר : זה כשמחליפים גלגלת תמורת גלגלת, כשיש גלגלת חדשה צרי את זה. זה מתחבר לברז.
- דוברת : אני לא שומעת, מה, אמרת שאם אני, אם אני, אם אני מחליפה,
- דובר : אם את מחליפה גלגלת אז יש לך את זה כבר. אם את שמה גלגלת,
- דוברת : זה מה זה, צינור לגלגלת? אה,
- דובר : זה מהגלגלת לברז.
- דוברת : מהגלגלת לברז. אז בעצם הגלגלות כל הגלגלות ה רך הם בלי הצינור בלי חיבור.
- דובר : נכון.
- ג' הסרטון והתמליל מצורפים כנספח ג'.

11. כל זאת, למרות שעל גביהן של רוב הגלגלות נרשם במפורש כי הן כוללות את כל החיבורים הדרושים. כך למשל, על גבי האריזה של הגלגלת מסוג "גאלקסי" נרשם כי היא כוללת "חיבורים מהירים". על גלגלת מסוג "מיקרו" רשום: "כולל כל אביזרי החיבור הנילוויים" ועל גלגלת מסוג "reels" רשום " + אביזרים". ולגבי גלגלת מסוג "gardsmith", אמנם הדברים לא רשומים במפורש אך קיימות תמונות של מספר "מתאמים", באופן שמביא למסקנה כי הערכה הנרכשת כוללת את החיבורים הדרושים.

ד' תמונות האריזות של הגלגלות שלעיל מצורפות כנספח ד'.

12. הדברים אותם דברים גם באתר האינטרנט של המשיבה שגם באמצעותו היא מוכרת את מוצריה, לרבות את הגלגלות. גם שם מוצגות תמונות של הגלגלות (חלקן עם אריזותיהן) וגם שם המשיבה מסתירה מפני לרוחותיה את העובדה שלא נית לעשות שימוש בגלגלות בלעדי הצינור הנוס . מדובר בגלגלות מסוגים: "עם מנגנון החזרה", "מיני 10 מטר", "מיני 15 מטר", "מיני 20 מטר", "מיני 25 מטר" ו - "מיקרו 10 מטר צינור 5/16".

ה' תדפיסים וצילומי מסך מאתר המשיבה מצורפים כנספח ה'.

13. לשלמות התמונה נוסיף, כי מבין כל הגלגלות שמוכרת המשיבה, נראה כי לכאורה רק גלגלת אחת מסוג "אלגו מורכבת", כוללת בפועל את הצינור הנוסף שמאפשר לחברה לברז והדברים רשומים במפורש על גבי אריזתה.

14. מכך נלמד שהמשיבה יודעת ומבינה כי בעיני הצרכן קיימת חשיבות לקיומה של אפשרות החיבור לברז המים, אלא שהדבר לא מונע ממנה – בכל הקשור לכל סוגי הגלגלות האחרים – להתחייב למעשה בפני לקוחותיה כי לכאורה כל החיבורים הדרושים קיימים ולמצער ובוודאי, להטעותם לסבור כי כך הם פני הדברים.

ו' תמונת אריזת גלגלת מסוג "אלגו" מצורפת כנספח ו'.

ז' צילום האריזה של גלגלת מסוג "אלגו מורכבת" ותדפיסים מאתר המשיבה מצורפים כנספח ז'.

15. מכאן הבקשה.

התובענה ראויה לידון כייצוגית :

התובענה נסמכת על פרט 1 שבתוספת :

16. סעיף 3 (א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע, כי ניתן להגיש תובענה ייצוגית בהתאם לפרטים המנויים בתוספת השנייה לחוק. פרט אחד עניינו בתביעה כנגד "עוסק". אין ספק כי המשיבה היא עוסק והמבקשת לקוחה.

עילת תביעה אישית :

17. סעיף 4 (א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע שאדם שיש לו עילת תביעה אישית רשאי להגיש תובענה ייצוגית. ביד המבקשת מספר עילות תביעה כמפורט להלן.

הפרת הסכם :

18. כאמור, על גבי חלק ניכר מאריזות הגלגלות רשום במפורש כי הן כוללת את החיבורים הדרושים. גם ללא כיתוב זה, ברי כי הצרכן מבין מכללא את המובן מאליו לפיו **יתאפשר לו לעשות שימוש במוצר שרכש**.

19. פשיטא שהכיתוב על האריזה מחייב את המשיבה ויש לראותו כהתחייבות חוזית של המשיבה. אין לאפשר למשיבה להתנער מהכתוב על אריזות המוצרים אותם היא מוכרת ו/או מהמובן מאליו בעיני הצרכן.

20. לפיכך, מקום בו המשיבה לא מקיימת את התחייבויותיה ממילא היא מפירה את ההסכם עם לקוחותיה.

21. על המשיבה לקיים את ההסכם עם לקוחותיה ו/או לשפות אותם בנזקים שנגרמו להם כתוצאה מההפרה ובתוך כך לשפותם בעלות הצינור הנוסף. כן עליה לשפותם בנזקים הבלתי ממוניים שנגרמו להם כתוצאה מן ההפרה, הנובעים מההכרח לפנות אל המשיבה פעם נוספת במטרה לרכוש הצינור הנוסף

הטעייה על פי חוק הגנת הצרכן :

22. סעיף 2 (א) לחוק הגנת הצרכן תשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן") קובע:

2. (א) לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה – העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן – הטעייה);

23. כל התנאים שהותוו בפסיקה באשר לקיומה של הטעייה מתקיימים בדנ.

24. **מצג מטעה:** אין חולק כי הרשום על האריזה לפיו הערכה כוללת חיבורים ולחילופין הסתרת העובדה כי לא ניתן לעשות שימוש בגלגלת ללא רכישת הצינור הנוסף, הינם בבחינת הצהרה כוזבת:

"כפי שהוסבר, הטעייה היא הצהרה כוזבת שעה שיש פער בי הדברים הנאמרים או המוסתרים (הטעייה במחדל) לבין המציאות"

סיני דויטש דיני הגנת הצרכן כר ב: הדי המהותי עמ' 122 (2012)).

25. ודוק, לא רק שעצם האפשרות לעשות שימוש בגלגלת הינו עניין מהותי בעסקה באשר היא עומדת ביסוד ההתקשרות, אלא שסעיפים 2 (א) 1,2,4,11,12 לחוק הגנת הצרכן, גם קובעים כי כך הם פני הדברים.

26. למעלה מן הצורך יוער, כי גם אם נניח לטובת המשיבה כי ההטעייה נבעה מטעות בתום לב וגם אם נניח שהמשיבה לא התרשלה – אם כי ברור שלא כך פני הדברים שכן המשיבה יודעת היטב שלא ניתן לעשות שימוש בגלגלת ללא הצינור הנוסף - לא יחיה בכך כדי להועיל למשיבה שכן האחריות שבאיסור ההטעייה על פי חוק הגנת הצרכן, הינה מסוג של **אחריות מוחלטת:**

"הטעייה, כולל הטעייה במחדל, לפי חוק הגנת הצרכן, אינה דורשת מהמטעה מצב נפשי של כוונה או של רשלנות".

סיני דויטש דיני הגנת הצרכן כרך ב: הדין המהותי עמ' 229 (2012)).

כן ראו:

"אשר למצב הנפשי של העוסק-המטעה, אין צורך להוכיח כוונה מיוחדת להטעות. כך נקבע לצורך סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי) (ראה שלו בספרה הנ"ל [27], בעמ' 225

וכן נ' כהן, ד' פרידמן חוזים (כרך ב) [29], בעמ' 806). לעניין יסוד הכוונה בהטעיה בנוסחה לפי חוק הגנת הצרכן, קל וחומר שאין צורך בכוונה כזו (ראו ע"א 1304/91 טפחות – בנק משכנתאות לישראל בע"מ נ' ליפרט [4], בעמ' 327).

ת"א (מחוזי נצרת) 785/98 עיטל זילברשלג נ' אל על נתיבי אויר לישראל בע"מ, תשנ"ט (2) 385 (1999).

עוד ראו:

"העמדה לפיה האחריות האזרחית שמטיל חוק הגנת הצרכן בגין הטעיה צרכנית היא אחריות מוחלטת נתמכת במספר טעמים בעלי משקל: ראשית, כאשר ביקש המחוקק להגביל את חובת הגילוי למידע הידוע לעוסק, עשה כן במפורש (ראו סעיף 4(א)(1) לחוק הגנת הצרכן. המטיל חובת גילוי ביחס ל"כל פגם או איכות נחותה או תכונה אחרת הידועים לו, המפחיתים באופן משמעותי מערכו של הנכס"). מכאן עולה לכאורה כי באותם נסיבות בהן לא הוגבלה חובת הגילוי, היא מוחלטת; שנית, סעיף 27 לחוק הגנת הצרכן קבע בשעתו הגנה לעוסק שהואשם בפלילים "אם הוכיח כי לא ידע ולא היה עליו לדעת" על ההפרה (סעיף זה בוטל לאחרונה בתיקון מס' 39 לחוק הגנת הצרכן, מאחר "שממילא באישום פלילי יצטרך תובע להוכיח מודעות להפרה"). (דברי ההסבר להצעת החוק, ה"ח 620 מיום 31.10.2011). עצם הצורך לקבוע פטור מאחריות פלילית, משמיעה לנו שהחובה הקבועה בהוראות חוק הגנת הצרכן (ושממנה נגזרת האחריות הנזיקית) היא מוחלטת; שלישית, מבחינת שיקולי המדיניות יש טעם להטיל אחריות מוחלטת על העוסק (היכול כמובן לשלוח הודעת צד ג' לגורם שהטעה אותו), שכן הוא זה שכלפיו יש לצרכן עילה מכוח חוק הגנת הצרכן. אם לא תאמר כך, הרי שעלול להיווצר מצב בו הצרכן יצא קרח מכאן ומכאן: את העוסק לא יוכל לתבוע, שכן לפי ההנחה לא התרשל בהשגת המידע; ואת הגורם לכך שהעוסק לא ידע לא יוכל לתבוע, בהעדר יריבות משפטית (ולעיתים, גם בשל הקושי המעשי להתדיין עמו בהיותו נתבע זר); ולבסוף, העמדה לפיה האחריות להטעיה צרכנית היא מוחלטת, הגם שלא מצאתי לה עיגון בפסיקת בית המשפט העליון, נתמכת באסמכתאות כבדות משקל: הן עמדתם של הפרופסורים דניאל פרידמן ונילי כהן, בספרם דיני חוזים, כרך א' (תשנ"ב) 568 – 569, הן עמדתו של פרופ' סיני דויטש (סיני דויטש, הגנת הצרכן א', עמוד 401 הגנת הצרכן ב', עמוד 395) והן עמדתה (הלכאורית) של השופטת רות רון בהחלטתה בבקשת האישור בת"א (מחוזי ת"א) 2593/05 דניאל נ' גורי יבוא והפצה [פורסם בבנו] (ניתן ביום 8.5.11.

יצוין כי בערעור על החלטה זו, ע"א 4333/11 [פורסם בנבו] שניתן ביום 12.3.2014, נזכר הנושא, אולם לא הוכרע לגופו. ראו פסקה 22 לפסק דינו של השופט יצחק עמית ופסקה 13 לפסק דינה של השופטת עדנה ארבל"

ת"צ (מחוזי מרכז) 16584-10-11 רונית פלג נ' פריגו ישראל פרמצבטיקה בע"מ (פורסם בנבו, 17.05.2015).

27. כל האמור לעיל מקבל משנה תוקף מקום בו המשיבה מוכרת את מוצריה, בין היתר, באינטרנט באופן שמלכתחילה מציב את הצרכ בעמדת נחיתות:

"טענת המבקשת לפיה על מי שמבצע רכישה באמצעות האינטרנט מוטלת אחריות מוגברת לעיין בתנאי העסקה ולהבין אותם אף היא דינה להידחות, בין היתר, בהינתן מאפייניו הייחודיים של המסחר באינטרנט והעובדה שהוא מציב את הצרכן בעמדת נחיתות מול העוסק והופך אותו לפגיע יותר (וראו לעניין זה: דויטש, מעמד הצרכן בעמ' 513-516)"

רע"א 3425/16 אל על נתיבי אוויר לישראל בע"מ נ' יונת ברנד (פורסם בנבו, 11.07.2016)

28. נזק: רוכשי הגלגלות הוטעו לסבור שרכשו מוצר שבאפשרותם יהיה להשתמש בו כפי שהן. בפועל, בלתי אפשרי להשתמש במוצר מבלי לרכוש את הצינור הנוסף. על כן, הנזק שנגרם כתוצאה מהטעיה הוא עלות הצינור הנוסף:

"משפרסמה בזק כי החיוב בגין שיחות בחיגוי בינלאומי ישיר ייעשה על-פי משך זמן השיחה המדויק ועל בסיס דקת שיחה, קמה חובתה לגבות את הסכומים בהתאם לאופן החישוב שהוצג בפרסום וקמה זכותו של הצרכן לשלם עבור השירות בהתאם לאמור בפרסום. בפועל, כאמור, גבתה בזק סכומים העולים על אלו שהיו משתלמים לו: נערך החישוב כמוצג בפרסום. נזלו של הצרכ המשתמש בשירות החיגוי הבינלאומי מתבטא בהפרש שבי הסכום שנגבה בפועל לבי מחיר השירות כפי שהוצג. ניתן לכנות נזק זה כנזק של "הפרש גביה".

ע"א 1977/97 יוס ברזני נ' בזד החברה הישראלית לתדשורות בע"מ, נה(4) 584 (2001)

29. וראו הדברים אשר נכתבו בהקשרו של "מצג שווא רשלני" אשר נכונים לדגן מכוח קל וחומר, שכן בדגן עסקינן בעוולה צרכנית:

"זהו גם הכלל אשר אומץ ב. [68] Restatement 2d, Torts בסעיף B 552 נקבע כי הנפגע זכאי לפיצוי בשיעור של ההפרש בי שוויו של מה שדיבל ל-פי ה סדה לבי מה ששילם בעבורו (סעיף-קטן 1), (a) (וכן כל נזק ממוני אחר אשר סבל עקב הסתמכותו על המצג (סעיף-קטן 1). (b) (ה Restatement קובעת באורח מפורש, כי הנפגע אינו זכאי לפיצוי על אבדן ההנאה מן ההסכם שכרת הנפגע בהסתמך על מצג השווא (סעיף-קטן 2)

ע"א 5610/93 יוס זלסדי נ' הוועדה המדומית לתכנו ולבנייה ראשו לציו, נא(1) 68 (1997)

30. יתר על כן. היות וההטעיה מלכתחילה מציגה את הגלגלת באופן "חיובי" יותר מאשר היא באמת והיות הדבר משפיע, באופן מובנה, על מחירה של הגלגלת ומעלה אותו ביחס למחירה ללא ההטעיה, הרי שההפרש שבין שני המחירים הינו הנזק שנגרם לצרכן:

"כהשלמה לקביעות הנ"ל, ומבלי לטעת מסמרות בדבר, אני מוצא לנכון להפנות כאן גם לדברים הבאים, מתוך מאמרו של פרוקצ'יה וקלמנט, המאירים פ נוס של הנזד הממוני הנוב מדיומה של "הט יה -רכנית" במדיר דרוב לזה שב ניינו המתדיים לגישתם א ללא הסתמכות של הצרכנים על מצג-השווא שעשויים להצדיד פיצוי חלדי בגי המחיר. וכך הם כותבים: "...מצג-שווא בתחום הצרכני מיועדים להציג את העסקה באור חיובי יותר מנקודת-מבטו של הצרכן מכפי שהיא בפועל. המציג מבקש להגדיל את הביקוש למוצר, ולכך נלווית בדרך-כלל גם עלייה במחירו. ליית המחיר הינה "נזד" שנגרם לצרכ באופ סיבתי עלב המצג. נזד זה נגרם לא רד לצרכנים שהסתמכו אלא לצרכנים כולם: גם צרכ שהחלטתו לרכוש לא נב ה ממצג-השווא ועל-כ הוא לא הסתמ עליו סבל בכל-זאת נזד אם שילם ב ורו מחיר ה ולה ל זה שהיה משלם אלמלא המצג ובאופ דומה גם צרכ שלא נחש כלל למצג ולכ לא הסתמ על האמור בו סבל נזד אם שילם בגינו מחיר גבוה יותר". (שם, בעמ' 10).

ע"א 8037/06 שי ברזילי נ' פריניר (הדס 1987) בע"מ (פורסם בנבו, 04.09.2014)

וראו:

"חלק אחר מחברי הקבוצה ניזוקו באופן קל יותר, שכ היו רוכשים את מכשירי המשיבה ועושים בהם שימוש גם אם הייתה המשיבה נמנעת מפרסום מטעה,

ומיידעת את הלקוחות כי המכשיר מביא להפחתת שיער לצמיתות בלבד. ואולם, אותם לקוחות היו כפי הנראה משלמים מחיר נמוך יותר עבור המוצר, מאחר שהתועלות המיוחסות לו היו פחותות (ראו יובל פרוקצ'יה ואלון קלמנט "הסתמכות, קשר סיבתי ונזק בתובענה ייצוגית בגין הטעיה צרכנית" עיוני משפט לז' 7 (תשע"ז); ת"צ (מרכז) 13190-03-13 סבח נ' סודות המזרח, [פורסם בנבו] פסקאות 36-41 (החלטה המאשרת ניהול תובענה כייצוגית ניתנה ב- 9.3.2017) (להלן: "עניין סבח").

ת"צ (מחוזי מרכז) 20933-01-14 בת שבע פילו נ' הום סקינוביישנס בע"מ (פורסם בנבו, 20.11.2017)

ועוד:

"לפיכך, כך עולה מהטופס, נקטו משווקי הגלידה באסטרטגיה שנועדה לשדר לציבור הצרכנים מסר לפיו שמנת אמיתית היא "מרכיב בסיסי" בגלידה וזאת מתוך הבנה כי אם יחלחל מסר זה לצרכנים הם יהיו מוכנים לשלם בעבור הגלידה "פרמיה סבירה", דהיינו, מחיר גבוה יותר מגלידות אחרות. בנסיבות אלו, נראה כי ישנו סיכוי סביר שייקבע כי מיתוגה של הגלידה כ"גלידת שמנת אמיתית" מפר את איסור ההטעיה הקבוע בסעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן (ולעניין זה ראו והשוו: ע"א 8037/06 ברזילי נ' פריניר (הדס 1987) בע"מ, [פורסם בנבו] בפסקאות 27-29 לחוות דעתו של השופט ח' מלצר (4.9.2014)

רע"א 3721/15 אסם תעשיות מזון בע"מ נ' חגי שור (פורסם בנבו, 11.08.2015)

31. יתירה מכך, עקב ההטעיה לצרכנים נגרם נזק נוסף בדמות של עגמת נפש ואבדן זמן הנובעים מן ההכרח לפנות אל המשיבה פעם נוספת, לצורך רכישת הצינור הנוסף.

32. כך או כך, בכל מקרה בשלב הדיוני המקדמי דין, על המבקשת להראות שלכאורה נגרם לה נזק וכימותו ואופן חישובו יעשו רק בשלב בירור התובענה גופה:

"בהתייחס לדרישת המבקשים להשבת מלוא הסכום אבקש להפנות לדבריו של כב' השופט בנימיני בפרשת מולטילוק. באותה הפרשה קבע בית המשפט שחרף ההטעיה שנפלה בפרסומים, המוצר שנרכש לא היה משולל כל ערך וממילא אין לפסוק כפיצוי את מלוא סכומו: "אשר לשאלת הנזק, הרי שלטענת המבקש הנזק שנגרם לו הינו מלוא הסכום ששילם עבור המנועול (350 ₪), והפיצוי המבוקש הוא

כמעין השבה [...] אכן, מנעול האינטראקטיב אינו נטול ערך כליל. [...] לפיכך, נזקו של המבקש אינו כגובה עלות האינטראקטיב, אלא נמוך מכך. **בשלב זה של אישור התובענה כייצוגית אינני נדרש לדבוע מהו גובהו המדויק של הנזק שנגרם למבדש כמו גם ליתר חברי הדבוצה וכיצד יש לחשבו. די בכך שהמבקש הוכיח לכאורה כי נגרם לו נזק בר-פיצוי. המשיבה הציבה בפרסומיה את ההגנה מפני שיכפול לא-חוקי כחלק חשוב בהגנה שמעניק המנעול נשוא התביעה. לכן גם צריך להניח שלפחות חלק משמעותי מן הצרכנים, וכך גם המבקש על-פי עדותו, רכשו את המנעול בשל תכונה ייחודית זו. ההנחה היא שמנעול אשר מ ניד לרוכשו הגנה פחותה מזו שהובטח לו שווה פחות כס. ... השאלה כיצד לכמת את הנזק ואי נית להוכיח את שיעורו תתברר בתבי ה מה"**

בש"א (מחוזי תל אביב-יפו) 5989/06 איל ג'א נ' אלטמ רודחות טבעית 1993 בע"מ (פורסם בנבו, 07.09.2010).

33. וכדברי בית המשפט הנכבד בפרשת פילו לעיל:

"כמובהר, את הקשיים הכרוכים באיתור כל אחת מהקבוצות הללו, ופסיקת סעד הולם לטובת חבריה, יש להותיר לשלב בירור התובענה לגופה".

ת"צ (מחוזי מרכז) 20933-01-14 בת שבע פילו נ' הום סרינוביישנס בע"מ (פורסם בנבו, 20.11.2017)

34. **לשר סיבתי והסתמכות:** אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי המבקשת וכלל רוכשי הגלגלות סומכים ידם על הכתוב על אריזות הגלגלות ולבטח מאמינים שהמשיבה תגלה להם את כל המידע המהותי הרלוונטי הקשור בה, ובכלל זה כי לא ניתן לעשות שימוש בגלגלת ללא הצינור הנוסף.

35. לעניין ההסתמכות "הקבוצתית". בדנ"א 5712/01 יוס ברזני נ' בזר חברה ישראלית לתדשורת בע"מ, נז (6) 385 (פורסם בנבו, 11.08.2003), קבע בית המשפט הנכבד שניתן לאמץ דרישת הסתמכות מרוככת, באופן שניתן להתגבר על קשיים בהוכחת ההסתמכות הקבוצתית על דרך הגמשת כלל הראיות או על דרך פיצוי לטובת הציבור:

"בתרגום הדברים ובהחלתם על ענייננו: לו הייתה לברזני עילת תביעה אישית, ובית-המשפט היה מכיר בו כזכאי להגיש תובענה ייצוגית, ולו הכיר בית-המשפט בתובענה הייצוגית לגופה, כי-אז היה בית-המשפט רשאי לדבוע דרכים ראיות כנראה לו

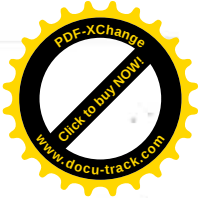
לדרכי הוכחתו של יסוד הדשר הסיבתי בי הפרסום המטעה לבי הנזד שנגרם לכל אחד מבני הדבוצה לרבות לגבי הנזד שנגרם לכל אחד ואחד מהם. וכלשון תקנה 9(א) הנזכרת: "...שכל חבר הקבוצה יוכיח את זכותו לסעד המבוקש באמצעות תצהיר, שבו יפרט את הנזק שנגרם לו". כך בתצהיר, וכהנחיית תקנה 9(ג) – גם בדרך אחרת שתיראה לבית-המשפט."

36. במרוצת הזמן חל ריכוך של ההלכה שנקבעה בפרשת ברזני לעיל. כך למשל, בת"צ (מחוזי י-ם) 21074-04-14 יונת ברנד נ' אל-על נתיבי אויר לישראל בע"מ (פורסם בנבו, 23.03.2016) התייחס בית המשפט הנכבד לעניין זה וקבע במפורש:

"מאז נפסקה הלכת ברזני האמורה, חוקק חוק תובענות ייצוגיות, ופסיקת בית המשפט העליון לאחר חקיקתו ביארה כי הכלים שניתנו בחוק תובענות ייצוגיות להוכחת הזכאות לסעד תשלום פיצוי כספי, משליכים על דרך בחינתו של יסוד הקשר הסיבתי בתובענה ייצוגית (ע"א 10262/05 אביב שירותים משפטיים בע"מ נ' בנק הפועלים בע"מ, ההנהלה הראשית (פורסם במאגרים [פורסם בנבו]; 11.12.08)). בנוסף, כפי שנקבע בעניין ע"א 10085/08 תנובה מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח תופיק רבי ז"ל (פורסם במאגרים [פורסם בנבו]; 4.12.11), במקרה שאין זה מעשי להוכיח את הנזק שנגרם לכל אחד מחברי הקבוצה, ומדל וחומר את הדשר הסיבתי בי אותו נזד לבי התנהלות המזיד נית להעניד סעדים לטובת הציבור כאמור בס' 20 ג לחוד תובנות ייצוגיות. זאת ווד כי שצוי ב ניי תנובה ייתכ כי נית לדיים את הדרישה לדשר סיבתי בתובענה ייצוגית גם על דר לביעת "דשר סיבתי לבוצתי". נראה אפוא כי הדרישה לדיומו של דשר סיבתי בי ההטעה לבי הנזד איננה מכשילה את הבדשה."

37. פסיקה זו אושרה על ידי בית המשפט העליון אשר דחה את הטענה שלא היה מוצדק לאשר את התובענה כייצוגית בשל סוגיית ההסתמכות הקבוצתית/האפשרות להוכיח הנזק שנגרם לכל אחד מחברי הקבוצה:

"לבסוף יש לדחות את טענת המבקשת לפיה לא היה מקום להתיר למשיב לנהל נגדה תובענה ייצוגית מן הטעם שלא נית להכריע בה לטובת הדבוצה מבלי לדיים בירור פרטני בנוגע לזכאותו של כל אחד מחבריה לפיצוי. אמנם, ישנם מקרים שבהם לא ניתן יהיה לאשר תובענה ייצוגית בשל קיומה של שונות גדולה בין חברי הקבוצה המיוצגת המחייבת בירור פרטני בנוגע לזכאותו של כל אחד מהם לסעד

המבוקש בתובענה. ואולם, הלכה היא כי בית המשפט לא יידחה בדשה לאישור תובנה ייצוגית בשל דיומה של שונות בי חברי הדבוצה בהדשר זה אלא במדרים שבהם ברור כבר בשלב בדשת האישור כי לא נית להתגבר על הדשיים שמעוררת שונות זו באמצעות הכלים שמעמיד ס' 20 לחוד תובענות ייצוגיות או פתרונות אחרים שנדונו בפסידה (ראו: ע"א 6887/03 רזניק נ' ניר שיתופי אגודה ארצית שיתופית להתיישבות, [פורסם בנבו] בפסקה 27 (20.7.2010); וע"א 7141/13 קונקטיב גרופ בע"מ נ' דבוש, [פורסם בנבו] בפסקאות 3-6 לחוות דעתה של השופטת ד' ברק-ארז ופסקה א' לחוות דעתו של השופט י' דנציגר (5.11.2015)). כפי שציי בית המשפט דמא א שבמדרה דנ ייתכ דושי להוכיח את זכאותו של כל אחד מחברי הדבוצה לפיצוי אי לומר כבר בשלב זה כי לא נית להתגבר עליו באמצע ות אחד ההסדרים הייעודיים שפותחו לשם כ בחלילה ובפסידה ולפיכ השונות הדיימת בי חברי הדבוצה במדרה דנ אינה עילה לדחייתה של בדשת האישור."

ראו עוד :

"ועתה לטענתה של קידום שלפיה לא הוכחו התדיימותם של יסודות הנזד והדשר הסיבתי כתוצאה מ ההט יה. בעניין זה יבואר כי הנזק שגרמה לכאורה קידום ללקוחותיה גלום בהפרש שבין שיעור הריבית או עלותו הממשית של האשראי כפי שנקבעו בחוזה ההלוואה, לבין אלה שבהם נשאו חברי הקבוצה בפועל. עם זאת, בדומה למקרים רבים שבהם נטען להטעיה צרכנית במסגרת של הליך ייצוגי, מטבע הדברים מת ורר דושי להוכיח ביחס לכל אחד מחברי הדבוצה את יסוד הדשר הסיבתי דרי: כי אמנם הסתמ על המצג המטעה בנוגע לריבית ולעלות הממשית של האשראי ובשל כך נמנע מליטול הלוואה אחרת. ב-רע"א 3608/18 יפאורה תבורי בע"מ נ' שוקרון [פורסם בנבו] (1.7.2019) הזדמן לי לפרט את השאלות המתעוררות בכל הנוגע לאופן ההוכחה של יסוד הקשר הסיבתי בתובענות ייצוגיות צרכניות, שאלות שחלקן אף מוקשות; ואולם גם במדרה דנ בדומה למדרה שם יש להותיר שאלות אלה ל ת מצוא. מטב הדברים יש יסוד סביר להניח כי דיימים לדוחות שהסתמכו על נתוני הריבית והעלות הממשית של האשראי כפי שהוצגו על ידי קידום וכתוצאה מכ נגרם להם נזד' ובשלב אישור התובנה כייצוגית נית להסתפל בזאת ולהותיר את בירור גודלה של הדבוצה לשלב הדין בתובענה

עצמה (ראו גם: רע"א 4486/18 JAMES RICHARDSON PROPRIETRY

LTD נ' כהן, [פורסם בנבו] בפסקה 20 (1.7.2019)

רע"א 7146/18 לידום ד.ש. השלעות ופיננסים 1992 בע"מ נ' ששו שש (פורסם בנבו, 22.10.2019)

38. בת"צ (מחוזי מרכז) 20933-01-14 בת שבע פילו נ' הוס סדינוביישנס בע"מ (פורסם בנבו, 20.11.2017), סיכם כבוד השופט פרופסור עופר גרוסקופף, את הדברים באופן הבא:

"עמדת הפסיקה ביחס לאפשרות התביעה בגין הטעיה צרכנית בהליכי תובענה ייצוגית עברה שינוי במהלך השנים. אכן בתחילת דרכו של חוק תובענות ייצוגיות הציבה הפסיקה מכשולים בדרכם של המבקשים לנהל הליך בעילה של הטעיה צרכנית, הן לעניין הוכחת הדבר הסיבתי בי המצג המט ה לבי מצב ההכרה של כל אחד מחברי הקבוצה והנזל לו הוא טו וה לעניי הדרישה להומוגניות של חברי הקבוצה. ואולם בשנים האחרונות ניכרת מגמה של ריכו דרישות אלו, תוך הכרה בכך שאין בהן, כשלעצמן, כדי להצדיק דחיית בקשת אישור, כאשר מוכחת הטעיה שיטתית של קבוצה גדולה של צרכנים. העמדה העדכנית מוצאת את ביטויה בדבריה הבאים של השופטת כתוארה אז אסתר חיות: יש לדחות את טענת המבקשת לפיה לא היה מקום להתיר למשיב לנהל נגדה תובענה ייצוגית מן הטעם שלא ניתן להכריע בה לטובת הקבוצה מבלי לקיים בירור פרטני בנוגע לזכאותו של כל אחד מחבריה לפיצוי. אמנם, ישנם מקרים שבהם לא ניתן יהיה לאשר תובענה ייצוגית בשל קיומה של שונות גדולה בין חברי הקבוצה המיוצגת המחייבת בירור פרטני בנוגע לזכאותו של כל אחד מהם לסעד המבוקש בתובענה. ואולם, הלכה היא כי בית המשפט לא יידחה בקשה לאישור תובענה ייצוגית בשל קיומה של שונות בין חברי הקבוצה בהקשר זה אלא במקרים שבהם ברור כבר בשלב בקשת האישור כי לא ניתן להתגבר על הקשיים שמעוררת שונות זו באמצעות הכלים שמעמיד סעיף 20 לחוק תובענות ייצוגיות או פתרונות אחרים שנדונו בפסיקה. (רע"א 3425/16 אל על נתיבי אוויר לישראל בע"מ נ' ברנד, [פורסם בנבו] פסקה 16 (ניתן ב- 11.7.2016)). לדברים דומים ראו רע"א 2047/17 אגד אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ נ' נאור, [פורסם בנבו] פסקה 6 (ניתן ב- 27.6.2017); רע"א 3418/16 המועצה להסדר הימורים בספורט נ' אבידן, [פורסם בנבו] פסקה 21 (ניתן ב- 1.9.2016); רע"א 4114/17 כמיפל בע"מ נ' זוהר [פורסם בנבו] (ניתן ב- 2.11.2017). ויובהר כל

פסדי הדי שנזכרו ל יל דנו בטענה להטעיה צרכנית בנסיבות המעלות בדיוק את אות ט נות לכאוריות הנט נות כא ל ניי השוני בי חברי הדבוצה והדושי שהדבר מעורר לפסוד סעד ללא בירור פרטני"

39. הדברים דלעיל מקבלים משנה תוקף, מקום בו מלכתחילה עילת ההטעיה הינה "התנהגותית" ולא "תוצאתית", כך שלצורך הקביעה שקיימת עילת תביעה, אין צורך להוכיח נזק וממילא גם לא הסתמכות:

"לאחר שעיינו בפסק הדין ובטיעוני הצדדים, סברנו כי קיימת עילת תביעה לכאורה למערערת – למצער הטעיה לפי חוק הגנת הצרכן, כאשר איסור ההטעיה שבחוק משתרע גם על כל דבר העלול להטות את אדם לא התדיימה הטעייה בפועל. לפיכך, פסק הדין יבוטל והדיון יוחזר לבית המשפט המחוזי, על מנת שיבחן אם מתקיימים שאר התנאים לאישור התביעה כייצוגית."

עא 7103/15 שושנה חיה הררי נ' טלדאר חברה בע"מ "Kia Motors"

וראו עוד:

"ככל שיקבע בתום ההליך כי המצג שיצרה המשיבה, לפיו מוצריה מאפשרים הסרה מלאה (או כמעט מלאה) של שיער לצמיתות, הוא מצג מטעה, הרי שהדבר יהווה הטעיה צרכנית כלפי כל ציבור הלקוחות (פרסומי המשיבה עלולים היו להטות את כל אחד מצרכני המשיבה. ראו סעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן).

בת"צ (מחוזי מרכז) 20933-01-14 בת שבע פילו נ' הום סטינובייטשנס בע"מ (פורסם בנבו, 20.11.2017)

חוק המכר:

40. סעיף 11 לחוק המכר ותשנ"ח – 1968 (להלן: "חוק המכר") קובע כי:

אי התאמה

11. המוכר לא קיים את חיוביו, אם מסר –

(1) רק חלק מהמכר או כמות גדולה או קטנה מן המוסכם;

(2) **נכס שונה** או נכס מסוג או תיאור שונה מן המוסכם ;

(3) נכס שאין בו האיכות או התכונות הדרושות לשימוש הרגיל או המסחרי או למטרה מיוחדת המשתמעת מן ההסכם ;

(4) נכס שמבחינת סוגו, תיאורו, איכותו או תכונותיו אינו מתאים לדגם או לדוגמה שהוצגו לקונה, זולת אם הוצגו ללא קבלת אחריות להתאמה ;

(5) נכס שאינו מתאים מבחינה אחרת למה שהוסכם בין הצדדים.

41. ברור שסי"ק (2) (3) (4) (5) מתקיימים בדנן.

42. מבלי לגרוע מהעובדה שהמשיבה ידעה על אי ההתאמה, בכל מקרה המבקשת מסרה הודעה למשיבה על אי ההתאמה, מיד לאחר שנודע לה על כך.

43. על פי סעיף 28 לחוק המכר, הקונה זכאי לנכות את ההפרש בין המוצר שהזמין לבין זה שקיבל. ובדנן : ההפרש שבין המוצר שנרכש לבין המוצר שסופק בפועל הוא עלות הצינור הנוסף

רשלנות על פי פרודת הנזילי נוסח חדש ומצג שווא רשלני :

44. למשיבה קיימת כלפי המבקשת וכלפי לקוחותיה חובת זהירות מושגית וקונקרטית.

"הנתבעת יצרנית ומשווקת של החיתולים, חבה בחובת זהירות מושגית כלפי הלקוחות שרכשו את אותם חיתולים, וכן חובת זהירות קונקרטית באופן שהיה עליה לצפות כי הפצת החיתולים התקולים והשימוש בהם תביא לנזק הנטען של דליפת נוזלים מהחיתולים באופן שהמוצר אינו עונה על תכליתו וכן לנזק של אי נוחות ועוגמת נפש".

ת"צ (מחוזי מרכז) 18451-04-11 מיה גד נ' חוגלה- ימברלי שיו בע"מ (פורסם בנבו, 12.08.20)

45. הצגת מצג בפני הצרכנים כאילו הערכה כוללת את החיבורים הדרושים ולמצער הסתרת העובדה כי לא כך הם פני הדברים, לא עולה בקנה אחד עם החובות המוטלות על משווקת מוצרים סבירה ונבונה בנסיבות העניין.

46. ללקוחות נגרמו נזקים כתוצאה מרשלנות המשיבה. הן עלות הצינור הנוסף והן נזק בלתי ממוני : הצורך לפנות שוב למשיבה במטרה לרכוש הצינור הנוסף

הפרת חובה חלולה:

47. בנוסף להטעיה על פי סעיף 3, סעיף 4 (א) (1) לחוק הגנת הצרכן מחייב את המשיבה לגלות ללקוחותיה, בין היתר: "כל פגם או איכות נחותה או **תכונה אחרת הידועים לו, המפחיתים באו משמעותי מערכו של הנכס**"

48. ובדנן: עלות הצינור הנוסף הינה הסך של 19.9 ₪ שהינו סכום משמעותי ביחס לשוויה של הגלגלת. ודוק, ללא הצינור הנוסף לא ניתן לעשות שימוש בגלגלת וממילא ערכה נפגע באופן משמעותי.

49. כל יסודות העוולה כפי שהותוו בפסיקה מתקיימים בדנן:

א. **אין יום חובה על פי חז"ל** : המשיבה מטעה ומפירה את חובת הגילוי על פי חוק הגנת הצרכן.

ב. **החובה החז"לית נועדה לטובת/הגנת הנפגע**: פשיטא שהוראות חוק הגנת הצרכן נועדו להגן על הצרכנים ולמנוע מצב בו ירכשו מוצרים לאחר שהוטעו והופרה חובת הגילוי.

ג. **הנזל הוא מהסוג אליו התכוו חז"ל** : מטרת החובות שהופרו הינה למנוע מצב בו הצרכן ירכוש נכס נחות מזה שהוצג בפניו וממילא נגרם לו נזק.

ד. **הנזל נובע מהפרת החובה החז"לית** : כתוצאה מהפרת החובות הצרכן רכש נזק נחות מזה שהוצג בפניו.

עשיית עושר ולא במשפט:

50. בהתנהלותה המשיבה גם עושה עושר ולא במשפט על חשבון לקוחותיה וזאת בשני אופנים: פעם אחת מוכרת להם מוצר נחות מזה שהוצג בפניהם ופעם שנייה מאלצת אותם לרכוש מוצר נוסף על מנת שיתאפשר להם לעשות שימוש במוצר שרכשו.

51. כל שלושת היסודות לגיבוש העילה על פי סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט תשל"ט-1979 מתקיימים בדנן (רע"א 371/89 **ליבוניץ נ' א. את. י. אליהו בע"מ**, מד(2) 309, 321 (1990)):

א. **יסוד ההתעשרות** – מכירת הגלגלת ללא הצינור הנוסף ו/או אילוץ הלקוחות לרכוש את הצינור הנוסף, מהווה התעשרות ברורה של המשיבה. המשיבה חוסכת בעלויות ולמצער מעשירה את קופתה בשל הרכישה הנוספת.

ב. **ההתעשרות הינה על חשבון המזכה** - התעשרות המשיבה היא באופן מובהק על חשבונם של לקוחותיה, אשר קיבלו מוצר נחות מזה ששילמו עליו ולחילופין נאלצו לרכוש את הצינור הנוסף.

ג. **ההתעשרות שלא כדין** – התעשרות המשיבה הינה בניגוד להוראות דין רבות, כמפורט לעיל.

התביעה מעוררת שאלות מהותיות משותפות של משפט ועובדה:

52. סעיף 4 (א) וסעיף 8 (א) 1 לחוק תובענות ייצוגיות קובעים, כי על מנת שבקשה לאישור תובענה ייצוגית תתקבל, יש להראות כי בין המבקשת לבין הקבוצה המיוצגת קיימות שאלות מהותיות משותפות של עובדה ומשפט.

53. במקרה דנן אין כל ספק כי גם תנאי זה מתקיים, היות ומדובר באותם מוצרים, באותן אריזות, באותו אתר אינטרנט וממילא במדיניות קבועה של המשיבה. לא מדובר באירוע "חד פעמי" אלא **בהפרה ממושכת ושיטתית של הוראות הדין**, המהווה הוכחה לכאורה לקיומה של קבוצה:

"ניכר הפער שבין טענה על אודות **מדיניות או אופ התנהלות** שנוקט בה עוסק, שיש בה משום הפרת הדין. לבין טענה על כך שהוא מרבה לטעות, באופן נקודתי, ובכך מפר את הדין. **טנה מ הסוג הראשו אם היא מוכחת כדב י הריה מבססת מיניה וביה דיומה של דבוצת נפגעים – הלא היא כל הצרכנים שכלפיהם הופעלה המדיניות האמורה.**" (ע"א 2112/17 גרסט נ' 013 נטוויז'ן בע"מ, פסקה 29 (01.07.2018)).

רע"א 3608/18 **יפאורה תבורי בע"מ נ' שרונה ברמוחה שודרו** (פורסם בנבו, 01.07.2019)

54. ובדנן, השאלות המשותפות העיקריות לחברי הקבוצה הינן, בין היתר:

א. האם המשיבה מפירה את התחייבויותיה כלפי לקוחותיה מקום בו הגלגלות לא כוללת את החיבור לברז?

ב. האם הכתוב/המוסתר על גבי אריזות הגלגלות מטעה את הצרכנים?

ג. מהו הנזק שנגרם לצרכנים כתוצאה מההפרה/הטעייה?

דיימת אפשרות סבירה שהתובענה תוכרע לטובת חברי הקבוצה:

55. סעיף 8 א (1) לחוק תובענות ייצוגיות קובע, כי בקשה לאישור תובענה כייצוגית תתקבל באם ימצא בית המשפט הנכבד כי קיימת אפשרות סבירה כי התובענה תתקבל.

56. כמפורט לעיל, יש ביד המבקשת עילות תביעה מוצדקות ולבטח קיימת אפשרות סבירה שהן תתקבלנה.

תובענה ייצוגית הינה הדר היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת:

57. סעיף 8 א (2) לחוק תובענות ייצוגיות קובע, כי יש להראות לבית המשפט הנכבד כי תובענה ייצוגית הינה הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת.

58. בענייננו עסקינן בקבוצה גדולה מאוד שזהותם אינה ידועה וממילא לא ניתן לאגד את חברי הקבוצה לשם הגשת תובענה רגילה.

59. יתר על כן, במקרה דנן עסקינן בנזק בסכום קטן יחסית שנגרם לכל חבר קבוצה שאין כל כדאיות כלכלית להגיש בגינו תובענה רגילה, כך שגם מטעם זה ראוי לברר התובענה כייצוגית.

60. התובענה גם אינה מצריכה לערוך בירור ספציפי לגבי כל אחד מחברי הקבוצה בנפרד, שכן מסכת העובדתית והמשפטית זהה לכולם.

ריימת אפשרות סבירה שעניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדור הולמת ובתום לב:

61. המבקשת וב"כ נכונים להשקיע מזמנם וממרחם על מנת לנהל את ההליך בדרך הולמת ולטובת חברי הקבוצה.

62. קיימת חפיפה מוחלטת בין האינטרס של המבקשת לבין האינטרס של כלל חברי הקבוצה, באופן שהצלחת המבקשת בתובענה משמעותה הצלחת חברי הקבוצה.

63. אין כל ספק כי התובענה, המבוססת על מספר עילות, הוגשה בתום לב על ידי המבקשת.

הסעדים הנתבעים:

סעד כספי:

64. עלות הצינור הנוסף הינה הסך של 19.9 ₪. בנוסף, עקב התנהלותה הפסולה של המשיבה המבקשת סבלה מנזק בלתי ממוני: למבקשת נגרמה עגמת נפש היות והיא הרגישה מרומה ובנוסף נאלצה להשחית זמן בשל ההכרח לפנות אל סניף המשיבה פעם נוספת במטרה לרכוש את הצינור הנוסף. המבקשת מעמידה נזקים אלה על הסך של 50 ₪. לפיכך, נזקה האישי של המבקשת הינו הסך של 69.9 ₪.

65. אין באפשרות המבקשת לאמוד את הנזק שנגרם לכלל חברי הקבוצה שכן היא אינה יודעת מה גודלה, אך להערכתה היא בגבול סמכותו של בית משפט נכבד זה.

צו עשה:

66. בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן צו למשיבה שמחייב אותו לספק את הגלגלות כשהן כוללות את הצינור הנוסף ולחילופין לחייבה לשנות את אריזות הגלגלות ובתוך כך לחייבה לציין במפורש על גבי האריזות וכן באתר האינטרנט שלה, כי הגלגלות חסרות את החיבור לברז המים שאותו יש לרכוש בנפרד

סיכום:

67. אשר על כן, לאור כל הנימוקים והטענות המפורטים לעיל יתבקש בית המשפט הנכבד להורות כדלקמן:

- א. לאשר את התובענה כייצוגית.
- ב. לאשר למבקשת לנהל את התובענה כייצוגית.
- ג. להגדיר את הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה כייצוגית כמפורט לעיל.
- ד. להורות על מתן הסעדים המבוקשים לעיל.
- ה. ליתן הוראות מתאימות בקשר עם אופן פרסום ההחלטה בדבר אישור התובענה כייצוגית וכן לחייב את המשיבה בהוצאות פרסום זה.
- ו. לחייב את המשיבה בתשלום הוצאות המבקשת בגין הגשת התובענה דנן.

ז. למנות רו"ח מטעם בית המשפט הנכבד, אשר יעריך ויקבע מהו סכום הנזק המצרפי לכל חברי הקבוצה, וימסור לבית המשפט הנכבד דו"ח המפרט סכומים אלה.

ח. לאשר למבקשת להגיש תחשיב נזק קבוצתי לאחר שתקבע הגדרת הקבוצה ויתקבלו מסקנות רוה"ח שימונה על ידי בית המשפט הנכבד.

ט. לפסוק למבקשת את גמולה בגין טרחתה בהגשת התובענה הייצוגית והוכחתה בשיעור יחסי לשווי הסעד ממנו ייהנו חברי הקבוצה.

י. לאשר לב"כ המבקשת לנהל את התובענה כייצוגית בשם המבקשת ובשם חברי הקבוצה ולפסוק לזכותו שכ"ט עו"ד בשיעור מסוים באחוזים כפי שיקבע בית המשפט הנכבד, משוויו של הסעד ממנו ייהנו חברי הקבוצה.

יא. לחייב את המשיבה בכל הוצאות המשפט של המבקשת, אם תהיינה כאלו, לרבות אגרת בית משפט.

יב. ליתן למבקשת ולחברי הקבוצה כל סעד נוסף אותו ימצא בית המשפט הנכבד כנכון וצודק בנסיבות העניין.

68. טענות המבקשת הינן חלופיות, מצטברות או משלימות הכל בהתאם לנסיבות העניין וכפי הקשרו.

69. לבית המשפט הסמכות המקומית (בשל העובדה שלמשיבה סניפים רבים) והעניינית לדון בתביעה זו.

70. יהא זה מן הדין ומן הצדק לקבל את הבקשה.

אסף כהן, עו"ד
ב"כ המבקשת